

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 do 2 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.
Opłata pocztowa uiszczona ry-
czałtem.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, ul. Warecka № 7
Redakcja — tel. 176-70.
Administracja — tel. 120-13.
Drukarnia — tel. 173-43.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

**NUMER POJEDYNCZY
20 GROSZY.**

**DYKTATURA
PRZEMYSŁOWCÓW**

Strajk robotników przemysłu włókiennego trwa już od kilku dni. Dziesiątki tysięcy ludzi porzuciły pracę, by walczyć nie o lepsze zarobki jedynie, tylko o samo prawo do życia poprostu. I od tych kilku dni przemysłowcy zachowują łaskawie pozę nieustępliwą. Fabryki swoje odbudowali po okupacji na koszt Państwa. Zyski w ciągu ostatnich miesięcy, a poprzednio w okresie spadku pieniądza, czerpali olbrzymie. Podczas minionego karnawału strzelały wysoko w Łodzi korki od szampana. A teraz specjalne delegacje przemysłowców włókienniczych objają progi pp. Meysztowicza i Niezabytowskiego, p. Kwiatkowskiego i znowuż p. Meysztowicza, by uzyskać czynne, a przynajmniej biernie poparcie Rządu.

W istocie, Rząd musi wreszcie porzucić stanowisko spokojnego i „beztroskiego” obserwatora. Bardzo to pięknie, że panowie inspektorzy pracy pojechali do Łodzi i odbyli konferencję z dyrektorami niektórych przedsiębiorstw. Konferencje owe nie wpłynęły, jak dotąd, na przebieg wypadków. Tu chodzi o coś znacznie poważniejszego, niż zwykły zatarg ekonomiczny. Poraz pierwszy od lat włókiennicze uznali za niezbędne stanąć do boju zasadniczego. Nie było już możliwości dalszego czekania. Zarobki głodowe rozbijały wszelkie nadzieje, wszelką chęć przetrwania. Kapitałiści łamali bezkarnie dzień po dniu podstawy ustawodawstwa socjalnego; nie szanowano ani ośmiodziesięciodniowego dnia pracy, ani zakazu pracy nocnej kobiet i młodocianych, nie szanowano elementarnych nawet praw, przez Państwo ustanowionych, praw, których obronę Państwo wzięło na swoją odpowiedzialność.

Nie dla egoizmu osobistego proklamowali strajk tysiączne masy robotników przemysłu włókiennego. Niepodobna było dłużej znosić cierpliwie nieustanną, powolną, konsekwentną ofensywę kapitału przy zupełnej tolerancji władzy wykonawczej, przy wyraźnym poparciu części prasy. I dlatego sprawa włókiennicza jest wspólną sprawą całej klasy robotniczej. Porażka włókienniczy byłaby klęską nas wszystkich, Polski pracującej od krańca do krańca. Zwycięstwo będzie zwycięstwem nie wyłącznie takich, czy innych materialnych interesów, jeno zasady, że prawo Rzeczypospolitej obowiązuje i panów przemysłowców również, że nędza ostatnia nie może być udziałem pracy w Polsce niepodległej. Na strajku próbują upiec własną pieczęć — z jednej strony — zwolennicy t. zw. Polskiej Pracy — organizacji Związku Ludowo-Narodowego, z drugiej zaś — komuniści i „czumowcy”. Nie dbają — i jedni i drudzy — o wyniki walki. Gotowi są rozbić solidarność klasy robotniczej dla celów swojego podwórka. Dla nas, dla obozu socjalistycznego, rzecz się przedstawia zgoła inaczej. **Trzeba zwyciężyć!** Trzeba uderzyć mocarnym, potężnym ciosem w „uświęconą” tradycję obyczajów niesprawiedliwości, w potulne, kłamliwe, tchórzliwe omijanie ustaw obowiązujących, w traktowanie Polski, jako „dobrego interesu”, który pozwala fabrykantom nabijać sobie kieszenie z krwawicy tych, co za niepodległość oddawali życie.

Rząd nie powinien się lękać. Rezultaty strajku włókienniczy mogą być ważne rozstrzygające na całym polu gospodarczym i politycznym. Rozpoczął się w Polsce bój o prawo do życia dla ludzkiej pracy. Robotnicy Łodzi, Pabjanic, Zgierza, Bielska stanowią dziś grupę szturmową olbrzymiej armii pracujących. Nie pozostaną osamotnieni... Klasa robotnicza rozpoczyna walkę o swoje główne, zasadnicze Prawo.

Mieczysław Niedziałkowski.

TOWARZYSZE! ROBOTNICY!

Staramy się ciągle o polepszenie naszego „Robotnika” pod względem treści i wyglądu technicznego. Wysilki nasze przyniosą owoce o tyle tylko, o ile wszyscy udzielicie nam pomocy.

ORGANIZUJCIE WSZĘDZIE POMOĆ DLA „ROBOTNIKA”.
JEDNAJCIE NAM NOWYCH CZYTELNIKÓW I PRENUMERATORÓW!
IDŹCIE ŚLADAMI WARSZAWY!

STREJK W PRZEMYSŁE WŁÓKIENNICZYM TRWA

SYTUACJA STREJKOWA BEZ ZMIANY. — ARESZTOWANIE CZŁONKÓW KOMISJI STREJKOWEJ. — ŻĄDANIE PEŁNEJ WOLNOŚCI STREJKU. — KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI MIN. PRACY Z PRZEMYSŁOWCAMI.

(telefonem z Łodzi).

Strajk w przemyśle włókienniczym trwa w całej pełni. W sytuacji strejkowej w dalszym ciągu nie zaszła żadna zmiana.

Wczoraj policja aresztowała członków komisji strejkowej, którzy poszli do fabryki Poznańskiego, aby namówić do nie przystępowania do pracy kilku udających się tam robotników-drukarzy fabrycznych. Na skutek interwencji Związku, aresztowanych po godzinie zwolniono; fakt ten jednak w zromiały sposób oburzył strejkujących robotników. Ze Zgierza również donoszą, że członków miejscowej komisji strejkowej aresztowano — i dopiero, po interwencji Związku, wypuszczono ich na wolność.

To też na wczorajszym zgromadzeniu strejkujących włókienniczy, w którym wzięło udział do 1000 osób, — uchwalono jednomyślnie rezolucję, protestującą gorąco przeciwko takiemu postępowaniu policji, i domagającą się kategorycznie od władz zagwarantowania robotnikom pełnej wolności strejku.

Rezolucja ta również — tak jak poprzednie rezolucje strejkujących robotników przemysłu włókienniczego — za-

wiera zapewnienie, iż robotnicy wytrwają w strejku aż do zwycięstwa; polepia taktykę przemysłowców, działających na zwłokę w mniemaniu, iż uda im się rozbić jednolity front strejkujących; oraz — domaga się zaostrzenia strejku i rozszerzenia go na inne zawody.

Wczoraj po południu przybyli do Łodzi przedstawiciele Min. pracy: pp. główny inspektor Klott i naczelnik Ulanowski. O godz. 7 i pół wiecz. miała się rozpocząć konferencja z przemysłowcami, ale została odłożona na dzień dzisiejszy.

Wczoraj wice-premjer p. Bartel przyjął tow. posła ziemickiego, który przedstawił dane, oświadczył z jednej strony polepszoną konjunkturę przemysłu włókienniczego, z drugiej zaś strony niezmiernie niskie płace robotników. P. wice-premjer zakomunikował, że w sprawie strejku włókienniczy wyjeżdżają do Łodzi przedstawiciele Min. Pracy i Min. Przemysłu, na czwartek zaś wice-premjer ma zamiar zaprosić przemysłowców na rozmowę do Warszawy.

**PRZED AKCJĄ PODWYŻKOWĄ W WARSZAWIE
REZOLUCJA WARSZAWSKIEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

Na konferencji odbytej w dniu wczorajszym, Warszawska Rada Związków Zawodowych przyjęła następującą rezolucję:

„Konferencja Zarządów, mężów zaufania i delegatów Związków Zawodowych m. Warszawy, po rozważeniu obecnej sytuacji gospodarczej, wzywa wszystkie związki do przygotowania i podjęcia walki o podniesienie głodowych płac i wskaźnik statystyczny do plac—

zagwarantowane umowami zbiorowymi. Akcja powinna mieć charakter skoordynowany pod kierunkiem Zarządów Związków i przy udziale Warszawskiej Rady Związków Zaw.

Równocześnie konferencja domaga się rozszerzenia akcji pomocy doraźnej dla bezrobotnych i podniesienia zasiłków”.
Sprawozdanie z konferencji, — podajemy w dziale „Ruch Robotniczy”.

PREMIER LITEWSKI O STOSUNKACH Z POLSKĄ

Gdańsk, 15. 3. (PAT.) Z Kłajpedy donoszą, że premier litewski Waldemaras w rozmowie z przedstawicielem kłajpedzkiej „Morgenstimme” zaprzeczył wiadomościom, podanym przez prasę angielską, jakoby między Polską a Litwą odbyła się wymiana pism w sprawie uregulowania dotychczas istniejących spraw spornych. Litwa zmierza do zwołania konferencji międzynarodowej w sprawie Wilna, w której to konferencji miałyby wziąć udział także Niemcy,

Rosja i mocarstwa zachodnie. Ponieważ taka konferencja w najbliższym czasie jest niemożliwa, Litwa gotowa jest w międzyczasie stopniowo rozwiązywać sprawę Wilna, inicjatywa do tego musi jednak wyjść od Polski. W sprawie Kłajpedy Waldemaras oświadczył, iż pragnie on, aby Kłajpeda stała się mostem, łączącym Litwę z Niemcami. Litwa uнікаć będzie wszystkiego, co mogło spowodować tarcia między Niemcami a Litwą.

PRZESŁADOWANIE POLAKÓW NA LITWIE

KOWNO, 15. 3. AW. Represje ze strony rządu Waldemarasa i Smetony wobec ludności polskiej przechodzą z czynnością w system, przypominający przesładowanie z okresu rządu na Litwie CHD. Po okresie zamykania szkół polskich i usuwania nauczycieli polskich ze szkółnictwa, zabrano się do represji wobec polskich działaczy oświatowych.

W Ucianach aresztowano i wysłano do obozu koncentracyjnego trzech miejscowych działaczy oświatowych, w tem 70-letniego staruszka, Turczyńskiego. Aresztowanych skazano na deportację, i kary pieniężne. Jednocześnie policja odebrała wszystkie listy sporządzone przez Polaków, mające być dołączone do podania o uwolnienie aresztowanych.

FRANCJA A ROZBROJENIE NA MORZU

Paryż, 15. 3. (PAT.) Briand przedstawił radzie ministrów drugie memorandum rządu Stanów Zjednoczonych w sprawie rozbrojenia na morzu. Do rozważenia tej sprawy gabinet przystąpi na następnym posie-

dzeniu, na którym ustali zarazem tekst odpowiedzi rządu francuskiego na to memorandum na podstawie projektu, opracowanego przez Brianda.

O KONTROLĘ PRYWATNEJ FABRYKACJI BRONI

GENEWA, 15. 3. PAT. W dniu dzisiejszym odbyło się pierwsze posiedzenie wyłonionej przez Komitet Rady Ligi specjalnej podkomisji w sprawie kontroli

prywatnej fabrykacji broni. Obradom przewodniczył hr. Bomsderf. Przedstawiciel St. Zjednoczonych przedstawił politykę swego rządu w tej kwestii.

LOS ORDYNACJI WYBORCZEJ

KOMISJA KONSTYTUCYJNA WYBIERA SPECJALNĄ PODKOMISJĘ

Komisja Konstytucyjna wybiera specjalną podkomisję. Komisja konstytucyjna na Sejmie wybrała wczoraj specjalną podkomisję, złożoną z 11 członków dla rozważenia wszelkich projektów zmian

w obowiązującym prawie wyborczym do Sejmu i do Senatu.
Z ramienia Z. P. P. S. do podkomisji wchodzi tow. K. Czapiński, Szczegóły na str. 2.

Z OŚLEJ ŁĄKI

W swoim czasie odbywała się we Francji duża dyskusja na temat zmiany ordynacji wyborczej. Wysuwano wówczas przeciwko systemowi głosowania na osoby tysiące argumentów; mówiono, że jest to system demoralizujący społeczeństwo, wywołujący obrzydliwą demagogię, zabijający parlamentarizm i t. d., i t. p. Dziś redakcja „Kurjera” t. zw. czerwonego wzięła sobie wszelkie owe argumenty i skierowała je z całym tupetem właśnie przeciwko ordynacji, opartej na pięcioprzymiotnikowym wyborczym prawie.

Ale tupetu takiego, — to oddawna nikt nie widział! Czego tam niema w tych wywodach, podpisanych przez p.

„Z”? I „bankructwo” programów partyjnych! I reprezentacja „interesów” lo kalnych! I zalety wybierania osób a nie „numerków”! Wszystko, co chcecie. Co prawda, nie wartoby było o całej historii pisać, gdyby nie usiłowania panów z „Kurjera”, by przedstawić siebie, jako wyobraźnieli opinii publicznej. Otóż tu hoła, zacni panowie! Na uderzenia w klasę robotniczą bez ceremonii a pod płaszczykiem rzekomych uczuć „obywatelskich” — nie pozwolimy. I to tak łatwo nie pójdzie ze zmianą ordynacji wyborczej, jakby się chciało „Kurjerowi” t. zw. czerwonemu, i „Gazecie Warszawskiej Porannej”.

STUDJA I BADANIA

Rząd zachowuje, jak dotąd, w sprawie zmiany ordynacji wyborczej olimpijski spokój i dumne milczenie. Ale tymczasem prowadzone są w kołach, zbliżonych do Prezydium Rady Ministrów, ściślej mówiąc do p. wice-premjera Bartla, „badania” całego zagadnienia, a nawet, jak wieść niesie, słyn-

ny p. dr. fil. Grzybowski ma się udać aż do „słodkiej Francji” dla odnośnych studjów na paryskim gruncie.
Rząd nie wystąpiłby przeto narazie ani za, ani przeciw projektom prawicy sejmowej; postawę wyraźną zajmie dopiero kiedyś w przyszłości.

ZAMKNIĘCIE SESJI SEJMU I SENATU

W kołach politycznych twierdzą, że sesja zwyczajna Sejmu i Senatu zostanie zamknięta przez p. Prezydenta Rzeczy-

pospolitej niezwłocznie po ostatecznym zatwierdzeniu w Sejmie poprawek Senatu do budżetu i do ustawy skarbowej.

ŻĄDANIA GÓRNIKÓW

GÓRNICY ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO PIĘTNUJĄ ZAMACH NA ORDYNACJĘ WYBORCZĄ I DOMAGAJĄ SIĘ NATYCHMIASTOWEGO UBEPIECZENIA NA STAROSC.

(telefonem).

W niedzielę, dn. 13 b. m., zostało zwołanych przez Centr. Zw. Górników 6 wieców w Zagłębiu, na których było zgóra 13 tys. rob. Referowali tow. Stanińczyk, Bielnik, Szpruch i Kocioł. Po referatach górnicy uchwalili rezolucję, piętnującą z całą stanowczością niecny zamach prawicy sejmowej na ordyna-

cję wyborczą oraz domagającą się natychmiastowego wprowadzenia ubezpieczenia na starość.

Rezolucja domaga się również rozwiązania Sejmu i rozpisanie nowych wyborów, na podstawie demokratycznej ordynacji wyborczej.

STREJK METALOWCÓW W ŁODZI

STREJK ROZPOCZĄŁ SIĘ W CZORAJ RANO. — STREJKUJE JUŻ 50% ROBOTNIKÓW. — METALOWCY DOMAGAJĄ SIĘ 32% PODWYŻKI

(telefonem).

Wczoraj rano został proklamowany strejk metalowców w Łodzi przez Zw. Zaw. Rob. Przem. Metalowego. Robotnicy innych związków również solidaryzują się z tą akcją. Wysunięto żądanie 32% podwyżki.

Dotychczas już stanęła fabryka „Jo-

hna”, największa fabryka metalowa w Łodzi, zatrudniająca blisko połowę wszystkich metalowców w Łodzi, oraz brzoźownicy w mniejszych warsztatach.

Spodziewane jest, że w dniu dzisiejszym strejk obejmie wszystkie fabryki.

DECYZJE KOMISJI PARLAMENTARNEJ

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem tow. Niedziałkowskiego posiedzenie Komisji Parlamentarnej Z. P. P. S., poświęcone sprawie ustaw samorządowych. Po szczegółowych referatach tow. tow. Jaworowskiego i Uziembły po dyskusji Kom. Parl., odkładając do plenarnego posiedzenia Z. P. P. S. ostateczne ustalenie dalszej taktyki w tej sprawie, udzieliła towarzyszom, pracującym w Komisji Administracyjnej dyrektyw, zmierzających do obrony stanowiska Partii, w szczególności co do zasady jednolitej organizacji samorządowej w całej Rzeczypospolitej.

Niektóre z zagadnień głównych omawia dziś w „Robotniku” tow. Wł. Uziembło na str. 3.

T. U. R.

Główny Zarząd T. U. R. odbędzie dziś swe posiedzenie o godz. 6-tej w lokalu własnym. Dom Z. Z. K. ul. Czerwonego Krzyża 20. p. IV.

MASOWY RUCH WŚRÓD KOLEJARZY

Codziennie otrzymujemy uchwały protestujące olbrzymich zgromadzeń kolejarskich, protestujące przeciwko stosunkowi Min. Kom. do żądań Bloku Związków komunikacyjnych. Wczoraj nadeszła z Sosnowca depesza następująca:

„Zgromadzeni kolejarze w Sosnowcu protestują stanowczo przeciwko ostatniej odpowiedzi Min. Kom. na postulaty Bloku i wzywają Wydział Wykonawczy Z. Z. K. by w razie dalszego oporu Rządu odwołał się do mas kolejarskich”.

C. K. W.

Dziś o g. 4 pp. odbędzie się w lokalu Z. P. P. S. w Sejmie posiedzenie Centralnego Komitetu Wykonawczego P. P. S.

Sekretarjat Generalny.

WALKA Z P. P. S. NA KRESACH SPRAWA 12 TOWARZYSZÓW SKAZANYCH ZA OBCHÓD PIERWSZOMAJOWY

Jak pisaliśmy już, 7 marca b. r. Sąd Okręgowy w Nowogródce, na sesji wyjazdowej w Baranowiczach skazał dwunastu towarzyszy na 72 miesiące więzienia, każdego po 6 miesięcy.

Nie wolno krytykować wyroku sądowego. Ale — oto krótko tło sprawy.

Zeszłego roku w kwietniu osławiony p. generał, — woj. Januszajtis w Nowogródce, zakazał na terenie całego województwa obchodów pierwszomajowych. Przedstawiciele P. P. S. zwrócili się ze skargą w tej skandalicznej sprawie do ówczesnego ministra p. Raczkiewicza, który oświadczył, że: na terenie całej Rzeczypospolitej pierwszy maja obchodzić można, z wyjątkiem miejscowości, oddalonych o 30 klm. od granicy. W miejscowościach nadgranicznych wolno obchodzić 1 maja, jeżeli P. P. S. bierze na siebie odpowiedzialność za spokój.

W sprawie tej pojawił się ponadto komunikat rządowy — P. P. S. odpowiedzialność na siebie przyjęła. Min. Raczkiewicz porozumiewał się nawet telefonicznie z wojewodą.

Mimo rozkazów ministra wojewoda zabronił obchodów, a zbierające się tłumy robotników i chłopów rozpedzano przy pomocy policji.

We wsi Uciesty, dnia tego chłopci, członkowie wydziału wiejskiego P. P. S., wywiesili na domu, w którym znajdował się lokal partyni, czerwony sztandar P. P. S. Do tej wsi wpadło kilku policjantów konnych i nakazało synowi prezesa komitetu, — tow. Danielczykowi, „zjechać tą czerwoną szmatę” — przyczem tłukli go kolbami — i zaarrestowali.

Za synem ujął się ojciec, chcąc z nim iść na posterunek policyjny. (Mieszkańcy bowiem Kresów znają aż nadto praktyki policyjne), wówczas ze-

brał się tłum 150 ludzi. Policja zaczęła tłum wypędzać szablami. Tłum się rozprzeczł.

Na drugi dzień, przy pomocy konfidentów policyjnych, aresztowano 13 ludzi, w tem 2 kobiety (jedna 50 lat) i kilku starców.

Pomiędzy aresztowanymi byli tacy, którzy w dniu 1 maja bądź orali w polu, bądź byli obłożnie chorzy.

7 marca jednego z aresztowanych towarzyszy zwolniono; 12 skazano na 72 miesiące więzienia z art. 122 k. k.

W akcie oskarżenia czytamy że „ludzie ci czerwona płachtę wywiesili na domu”. Kilku policjantów zeznawało, że tłum się wzburzył i obrzucił kamieniami policję. Nikt ze świadków wskazać nie mógł, czy bito policję, natomiast twierdzono, że policja rozpedzała tłum szablami i bagnietami.

Skazanych towarzyszy natychmiast aresztowano i osadzono w więzieniu.

Oto „sanacja moralna”. — Paskarzy, złodziei, — nie osadza się w więzieniu po wyrokach, pozwala się im apelować, ale tu chodzi o P. P. S., o partię polityczną, z którą walczy się konsekwentnie na Kresach. Cóż pozostaje chłopom białoruskim, czy ukraińskim, kiedy im w P. P. S. o swoje prawa walczyć nie wolno? Do czego prowadzi ta polityka? P. Januszajtis po wypadkach majowych triumfuje: Tryumfują: starosta i komendant policji; wszyscy z Kresów usunęci z niedołęstw w administracji.

Walka z P. P. S. na Kresach jest walką z Państwem Polskim.

Bronił przed Sądem wspomnianych towarzyszy, tow. poseł Wolicki, któremu Sąd pięciokrotnie przerywał obronę.

Kresowiak.

KONWENT SENJORÓW

Wczoraj odbył się pod przewodnictwem p. marszałka Rataja Konwent Seniorów Sejmu dla ustalenia planu prac sejmowych w najbliższej przyszłości.

Pierwsze po przerwie posiedzenie Sejmu odbędzie się w dn. 22 b. m. o godz. 4 pp. Porządek dzienny obejmuje: poprawki Senatu do budżetu, sprawozdanie Najwyższej Izby Kontroli, sprawozdanie Komisji Konstytucyjnej o ustawie o zgromadzeniach, ewentualnie sprawozdanie Komisji Administracyjnej o ustawach samo-

rządowych, gdyby te ustawy były do tego czasu ukończone.

Na dalszym planie prac „marcowych” znajdują się: sprawa zmiany Konstytucji w kierunku prawa Sejmu do rozwiązania się mocą własnej uchwały, ewentualnie sprawa zmiany ordynacji wyborczej, znowuż gdyby Komisja Konstytucyjna — w co wątpimy — ją ukończyła. Na zapętywanie tow. Czapińskiego p. marszałek wyjaśnił, że niema żadnej wiadomości co do projektu zamknięcia sesji parlamentarnej po ostatecznym ukończeniu budżetu.

PARLAMENT

KOMISJA KONSTYTUCYJNA

WALKA O ORDYNACJĘ WYBORCZĄ. SPRAWA USTAWY O ZGROMADZENIACH.

Na wczorajszym posiedzeniu Komisji Konstytucyjnej, które odbyło się pod przewodnictwem prof. Głabińskiego, kontynuowano sprawę ordynacji wyborczej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego zabrał głos tow. pos. Czapiński i oświadczył, że lewica, która opuściła była manifestacyjnie poprzednie posiedzenie Komisji, obecnie wraca, gdyż Komisja usunęła projekt kurji narodowościowych na Wschodzie, który budził wątpliwości konstytucyjne.

Następnie przewodniczący prof. G. zaproponował, aby uzupełnić przedstawicielami lewicy wybraną na poprzednim posiedzeniu podkomisję dla ordynacji.

Tow. Niedziałkowski stwierdził, iż owa podkomisja ma za zadanie rozpatrzyć bynajmniej nie kwestję specjalnie województw wschodnich, lecz całość sprawy ordynacji wyborczej; gdyby bowiem Podkomisja miała na celu specjalnie przemyślenie nad pomniejszeniem mandatów mniejszości narodowej, lewica nie mogłaby w takiej podkomisji brać udziału. Prof. Głabiński zgodził się z tem zrozumieniem zadań podkomisji.

Do podkomisji zostali wybrani z lewicy i mniejszości narodowych: Bągiński (Wyzwolenie), Polakiewicz (Związek Chłopski), B. Schreiber (Koło Żydowskie), Chrucki (Ukr.) i tow. Czapiński, pozatem dodano jeszcze do poprzednio wybranych pracodawców prof. Konopczyńskiego (ZLN.) i Popiela (NPR.).

Zebrań Podkomisji wyznaczono na godz. 5 po poł. tegoż dnia.

PODKOMISJA W SPRAWIE ZGROMADZEŃ

Po ukończeniu posiedzenia Komisji Konstytucyjnej zebrała się Podkomisja w sprawie ustawy o zgromadzeniach. Przewodniczył prof. Głabiński. Dr. Kiernik (Piaś) przedłożył całą wielką ustawę o zgromadzeniach (niegdys lex Lutolski), zmienioną w wielu punktach w sensie kompromisowym. Podkomisja

przejrzała całą ustawę, wprowadzając na wnioski tow. Czapińskiego i innych reprezentantów lewicy szeregi zmian, które znacznie ulepszyły pierwotny projekt.

Na jutrzejszym posiedzeniu plenum Komisji Konstytucyjnej dr. Kiernik referuje swój projekt, który zapewne zostanie uchwalony.

Bardzo ciekawe jest stanowisko Rządu w tej sprawie. Niezawodnie bowiem przybędą reprezentanci rządowi i wyłuszcza swoje zapatrywania. Jak wiadomo, Rząd opracowuje projekt dekretu o zgromadzeniach i dlatego był przeciwny uchwaleniu fragmentarycznej ustawy prof. Konopczyńskiego. Czy teraz również zajmie stanowisko negatywne — nie wiemy.

PODKOMISJA DLA SPRAWY ORDYNACJI WYBORCZEJ

Podkomisja obradowała pod przewodnictwem prof. Głabińskiego wczoraj wieczorem.

Prof. Głabiński proponował zmniejszenie mandatów — bodaj do 350, jeśli nie można do 300 lub 320. Zaś na Wschodzie proponował (w celu ochrony polskiej mniejszości) wielkie okręgi z t. zw. „ograniczonem” głosowaniem proporcjonalnem.

P. Błażewicz pytał lewicy, czy się zgadza w ogóle na jakiegokolwiek zmniejszenie mandatów?

Dr. Schreiber godzi się na zagwarantowanie słusznych praw mniejszości polskiej na Kresach, ale żąda także zagwarantowania reprezentacji dla Żydów, i to w całej Polsce.

Dalsze obrady jutro po południu o g. 4 m. 30.

Z KOMISJI OCHRONY PRACY

Wczoraj przez cały dzień obradowała Komisja Ochrony Pracy. Z powodu braku miejsca sprawozdanie z tej Komisji podamy w następnym numerze.

Zaznaczamy jedynie, że Komisja większością głosów uchwaliła ratyfikować konwencję o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki przy pracy.

Z. P. P. S.

Posiedzenie plenarne Z. P. P. S. odbędzie się we wtorek dn. 22 b. m. o g. 11 rano.

Z KOMISJI ADMINISTRACYJNEJ

Na wstępie wczorajszego posiedzenia sejmowej Komisji Administracyjnej rozpatrywano interpelacje zgłoszone przez kluby mniejszości narodowych. Interpelacje te kwestionowały prawomocność uchwał, powziętych na posiedzeniach Komisji podczas nieobecności przedstawicieli klubów mniejszości narodowych.

Wyjaśnień udzielił przewodniczący Komisji pos. dr. Putek, który dowodził, że zaproszenia zostały posłom doręczone, jeśli zaś nie byli obecni na Komisji, to sami ponoszą za to winę.

Po wysłuchaniu tej odpowiedzi pos. Inslar (Koło Żyd.) odczytał deklarację w imieniu klubów mniejszości narodowych, nie wyrażając klubu Chłiborobów ks. Ilkowa. W deklaracji tej podpisane kluby oświadczają, iż zrzekają się dalszej współpracy w Komisji Administracyjnej, gdyż współpracę tę uważają za bezcelową wobec istnienia „porozumienia pomiędzy prawicą i lewicą”.

Tow. Prajger zaprotestował przeciwko pomawianiu lewicy o kompromis z prawicą, kosztem sprawy mniejszości narodowych.

Z. P. P. S. przeciwdziała się stanowczo wszelkim zakusom wprowadzenia ograniczeń kosztem spraw mniejszości narodowych.

Wobec nowego położenia, jakie wytworzyło się po oświadczeniu mniejszości narodowych tow. Prajger oświadczył, że przedstawiciele Z. P. P. S. nie będą mogli brać dalszego udziału w obradach Komisji nad kwestiami spornymi, albowiem Z. P. P. S. musi powziąć w sprawie dalszej taktyki zasadnicze postanowienia. Co się tyczy meritum oświadczenia mniejszości narodowych, mówca zaznaczył, że między postulatami mniejszości żydowskiej i mniejszości słowiańskich zachodzą wielkie różnice. Mniejszości słowiańskie mają interes w zdemokratyzowaniu ustaw samorządowych, mniejszość żydowska zaś pragnie utrzymać dotychczasowe reakcyjne prawo wyborcze na terenie Małopolski, gdyż daje ono jej, szczególnie w miastach, uprzywilejowane stanowisko.

Również tow. Jaworowski zaznaczył w swem przemówieniu, że Z. P. P. S. stoi całkowicie na gruncie jednolitości i demokratycznego charakteru ustaw samorządowych dla całego Państwa.

W dalszym ciągu posiedzenia Komisja przystąpiła do obrad nad ustawą o gminie miejskiej. Po złożeniu sprawozdania przez referenta tow. Jaworowskiego z przebiegu obrad podkomisji, Komisja uchwaliła dział ustawy, traktujący o łączeniu i regulacji granic gmin miejskich z sąsiadującymi gminami wiejskimi.

Następne posiedzenie Komisji dzisiaj o g. 11-tej rano.

NOWE KSIĄŻKI

Kazimierz Wierzyński: Laur olimpijski. Poezje. Nakład J. Mortkowicza 1927. — Kazimierz Sasse-Tobczyk: Wilczyśko. Nakład Br. Koziańskich. Warszawa. 1927 r.

Dwie książki, różniące się formą: zbiór poezji, wytwornym, szpizowo dźwięcznym pisanych wierszem — i proza, trzy nowele, — łączy pokrewieństwo tematu, wkroczenie w świeża, nieuprawiana dotychczas dziedzinę. O niej chcę mówić właśnie.

Dziedzina ta jest sport, ujęty jako temat literacki. Nareszcie czy — dopiero? W każdym razie — dość późno. Maszyna, aeroplan, automobil, antena radiotelegrafu wyrobiły sobie w literaturze „prawo obywatelstwa” — przed, niż wolna istota ludzka uczynić to zdoła w instytucjach władz administracyjnych. Nowy przybysz, z chwilą gdy zdołał wdrzeć się w nasze życie i w pewnym stopniu wpłynąć na jego przekształtowanie, tem samem pozyskuje prawa do stawiania się tematem literackim, równo uprawnionym obywatelem w krainie pomysłów. Rzecz dziwna w pewnym stopniu, że sport pozostaje tak długo za drzwiami i literatura troszczy się o niego tak samo mało, jak on niewiele sobie robi z tej wytwornej i przesadnej damy.

A przecież sport jest zjawiskiem, które w życiu społecznego nam pokolenia upowszechniło się znacznie więcej, niż aeroplan, Orient-Express, niż nawet dalekobieżny samochód. Minęły czasy, gdy sport, w paru najprostszych odmianach, uważany był za rodzaj dodatniego i zdrowego działacza, szczególnego upodobania w rozrywce, dającej zadowolenie fizyczne. Dziś sport staje się zjawiskiem powszechnym i coraz bardziej się upowszechniającym. Przyciąga masy widzów, stwarza nowe podniety. Nastaje era sportu. Z chwilą, gdy przestaje on być jedną z rozrywek klas posiadających i obejmuje sobą masy robotnicze — trzeba poważnie zastanowić się nad jego doniosłością.

Robotnik, znudzony jednostajnym wysiłkiem fizycznym swych ośmiu godzin pracy, biuralista, pracownik handlowy, upadający pod brzemieniem zmęczono-

wanego, wyczerpanego wysiłku mózgu i nerwów, — wszyscy pod jarzmem przymusu swej pracy, z płucami zatrutymi złem powietrzem, z nerwami starganymi, spieszą ku nowemu źródłu rozkoszy i równowagi, jakim jest wysiłek dobrowolny i chętny, celowy w swych funkcjach a bez praktycznej korzyści, a więc wartościowy sam w sobie i sam przez się.

W życie warstw pracujących, ulegających pod wpływem pracy, skarlówaceni fizycznie, chorobom, osłabieniu funkcji życiowych, — wchodzi nowy element odżywczy, zapewniający równowagę, zachowanie sił, przynoszący zadowolenie, nie mające nic wspólnego z upojeniem alkoholem, sztuczną podniętą, chwilowym zapomnieniem lub oszołomieniem. Czyż możemy mówić, że to zjawisko poboczne, nie wywierające wpływu — i to wpływu decydującego — na życie, na psychikę, na cały stosunek do życia?

A jeżeli tak jest, to ślad tego wpływu winien się odbić w literaturze. Nie może ona nie zauważyć, że wraz ze sportem wchodzi w życie nasze nowe element piękna, jakie tworzą widok rozwiniętego, dzielnego kształtu ludzkiego, poczucie wewnętrznej swobody, wolnej gry, nieraz bohaterstwa. Pierwiastki te łączą się w sporcie w różnorodnej proporcji. W wysiłku turysty górskiego wdzierającego się na trudno dostępne ściany skalne, lub narciarza, wśród mroźnej zimy górskiej, na śnieżnych pustyniach pokonywającego tysiące niebezpieczeństw — przeważa element bohaterstwa, całkowicie bezinteresownego. Na stadionie, boisku sportowym, w ćwiczeniach, biegach i skokach — w swobodnej grze mięśni, przejawach sprawności, lekkości — jest więcej dającego się ująć zmysłem wzroku piękna.

Zauważmy, jak stopniowo piękno ruchu ćwiczebnego, odczucie wysiłku, w którym świadoma wola i czujny instynkt kierują celowo i sprawnym użyciem sił fizycznych — przenikają do naszego poczucia estetycznego, wypierają przeżyte już formy estetyki życia społecznego: naprzykład, piękno tańca salonowego, piękno stroju. Taniec w swych kunsztowniejszych odmianach poczyna się upodabniać do gracji ruchu sporto-

wego strój — odsłaniać piękno ciała.

Słusznie więc uczyni literatura, podejmując nowy eksperyment — ovladnięcia tą obszerną dziedziną życia. Zamiast grzęznąć w dźwięcznych formach, czyż nie lepiej szukać nowych treści? Czynną ten eksperyment dwaj wymienieni w tytule pisarze.

Kazimierz Wierzyński, jeden z najwybitniejszych naszych poetów, zawsze szczęśliwie wybierający sobie nowe, nieudęptane drogi twórczości, swoje zamiłowanie do sportu, którego w życiu jest zapalonym miłośnikiem, przynosi do literatury. Jest on zbyt wrażliwym na społeczność, aby mógł pozostać przy antycznym, greckim pojmowaniu fizycznego piękna ludzkiej postaci. Starożytność, wypowiadająca się w rzeźbie, w posagach, które dotrwały do naszych czasów, lubowała się w pięknie samego ciała ludzkiego. Odtwarzając zastygły w marmurze ruch postaci, czyniła to w tym celu, aby wyudatnić piękno kształtu. Nam, społecznym, bardziej bliskiem jest piękno ruchu, piękno wysiłku, wewnętrzne piękno opanowania woli ruchów swego ciała. Przerzucając karty niewielkiego tomiku, którego tytuł „Laur Olimpijski” nawiązuje w tych dwu słowach do tradycji dawnych igrzysk greckich, zauważamy, jak znamienne wyobraźnia Wierzyńskiego jest opanowana przez poczucie piękna ruchu. Bieg do startu, wyjście na stadion, skok — oto co zwraca jego uwagę, podnieca fantazję, nasuwa mu na usta tysiące porównań, w których lekkość, lot, pęd burzy, rytm przewinają się w wielokrotnych odmianach. Jak ciekawem byłoby zestawienie, dla porównania dwóch pojmowań piękna: kształtu i ruchu, „Dyskobola” Wierzyńskiego z sonetem pod tym samym tyt. Kazimierza Tełmajera! Nie sposób uczynić to w artykule, zwłaszcza gdy trzeba wspomnieć jeszcze lekkość, piękno rytmu, szpizową dźwięczność — wiersza Wierzyńskiego. Nie można jej wyrazić opisem, chyba tylko wyrwanymi cytatami ze wstępnej wiersza „Defilada atletów”:
My sławimy natchnienie, muskuli i przestzeń,
Serce, co maratoński wytrzymuje bieg...
Świat uderza wraz z nami jednym pulsem
rytmu,

W ramionach drżenie rozmach katapult i proc,
Z naszych mięśni wywodzi się, jak z logarytmu,

Wola w kleszczach zamknięta, wysiłek i moc.

Nasza pieśń ponad światem kołuje, jak sokół,

Nasza pieśń łączy ludy i stapia je w hart...

Pan Tobczyk wprowadza nas od razu w dziedzinę bohaterstwa, panującego nad przyrodą. Narciarstwo górskie jest tematem jego książki. Z konstrukcją literacką, z wprowadzeniem w grę ludzkich uczuć i namiętności, radzi sobie autor jeszcze trochę może po dyletancku (ileż jednak gorszych, sztuczniejszych konfliktów uczuciowych spotykamy w „fachowej” literaturze). Dlatego też pierwsze z trzech opowiadań w „Wilczyśku”, gdzie trójką miłośny wysuwa się na plan pierwszy, a narty i śniegi górskie schodzą do roli akcesoryjów głównej akcji, nie uważam za odkrycie „nowego dreszczu” w literaturze. Gdy natomiast p. Tobczyk nie usiłuje odkryć noweli i ogranicza się do opowiadania, w którym zmyslenie stanowi cząstkę znikomą, a istotą opowieści staje się — przygoda górską, osiąga rezultaty, o których już z pewnym szacunkiem mówić wypada.

Podkreślić muszę doskonałą równowagę, osiągniętą w połączeniu opisów przyrody i przygody. Opis przyrody nie zajmuje zbyt wiele miejsca, nie usiłuje być malarstwem słowami. Jakież to trudne, prawie niepodobne zadanie — opowiedzieć piękno gór! Jakże nas już znuzono temi „Tatrami w poezji polskiej” (tak brzmi tytuł popularnej autolojii poezji, sprzedawanej gościom zakopiańskim), opowiadaniem przez laików, naiwnie, fałszywie zachwyconych cęprów, albo też — co na jedno wychodzi — dla laików i cęprów, pełnych fałszywych zachwyty.

U p. Tobczyka piękno górskiej przyrody występuje o tyle, o ile może być pochwyceniem, odczuciem i spostrzeżeniem przez uczestników przygody, którzy ostatecznie, koniec końcem dla tego piękna w przygodę się wdają. Istnieje więc doskonała harmonia obu zlewających się w jedno pierwiastków.
Przygoda górską! Właściwie, dła-

go nikt jej dotychczas nie ruszył, nie dotknął w literaturze? Bohaterstwo naszych wspinaczy tatrzańskich, śmierć w upadku ze skały, dramat oczekiwania na wysokim urwisku na pomoc, gdy nieraz towarzyszy wyprawy leży na dnie przepaści, siła woli, wyrwywająca turystę z powszedniości życia na wysiłek, przygody, walki z surową przyrodą — czyż nie olbrzymia kopalnia szczerzego złota?

Pan Tobczyk daje nam ulotnie zarys takich momentów dramatycznych. Oto dziewczyna, która przez huragan śnieżny przebiła się do schroniska samotnego, podczas gdy brat i kochanek zginęli. Tragiczne podchodzenie ku człowiekowi świadomości, że nie ma nadziei, nie ma możliwości ratunku. Cóż za kapitalny temat! A ta walka ze znuzeniem, z chęcią wypoczynku, ten nadludzki wysiłek, aby nie stracić jednego jeszcze „wejścia” na grań! To rozpalanie się w człowieku męstwa, odwagi, wytrzymałości nadludzkiej, ta bezprzykładna solidarność w niebezpieczeństwie, jaka spotkać można chyba jedynie w wielkiej rodzinie turystów! Gdy czytamy na kartach książki p. Tobczyka, pomieszane zresztą z pewną gaskonadą turystyczną, te ustępy, które wypowiedzieć zdoła tylko pisarz — turysta, a tylko turysta odczuć zdoła ich niepodrobioną szczerą, widzę jak otwierają się szerokie możliwości wprowadzenia przygody górskiej do literatury, jako społecznej odmiany epopei bohaterkiej. Niebezpiecznie to wskazywać na tę możliwość, bo dziewczę jej teren wnet potratuje tłum niepowołanych, jak biały śnieg na soppkach trafiają przygodni, niezdarń narciarze. Niema na to rady. Nic się nie da utać. Nie mogą utać p. Tobczyka przed oczyma publiczności. Książka jego jest zajmująca i otwiera szerokie perspektywy. Obok Marjusza Zaruskiego, który spowiada się zresztą ze zgoła nie literacką bezpośredniością ze swego żożnego ukochania gór, p. Tobczyk staje w szeregu pisarzy górskich, a zastrzedz trzeba też zaraz miejsce i dla naszego Kaz. Andrzeja Jaworskiego, którego poezje tatrzańskie zdobyły szpizy „Robotnika” i nazbyt długo czekają na zapowiedziane wydanie książkowe.
Jan Dąbrowski.

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE

KONGRES KOMUNISTÓW NIEMIECKICH.

W Essen odbył się 11-ty kongres komunistów niemieckich, z którym przez długi czas zwlekano z powodu „czyszczenia” partii z elementów zbyt lewicowych, lub zbyt prawicowych.

Ale trudno byłoby określić różnicę między prawicą a lewicą komunistyczną, a także między obu tymi prądami i panującym kursem „leninowskim”. Albowiem polityka komunistów pozarosyjskich nie jest uwarunkowana potrzebami i interesami klasy robotniczej ich krajów, lecz jest posłusznym wykonywaniem rozkazów Moskwy. Kto tym rozkazom nie poddaje się, wylatuje z partii, a cokolwiek Moskwa dyktuje i nakazuje, nosi stempel „leninowski”. Autorytet Lenina po śmierci jest jeszcze większy, niż za życia, a wszyscy mogą się nań powołać, gdy on sam nie może się już bronić. W imię Lenina zmieniono swego czasu prawicowy komplet przywódców komunistów niemieckich na lewicowy, w imię tegoż Lenina po zwycięstwie Stalina utracono lewicę, powyrzucano najbardziej wybitniejszych jej przedstawicieli z partii, a do władzy powołano garnitur stalinowców, pomstujących na lewicę, jako na pacholców burżuazji, agentów Anglii i t. p.

Po wyzbyciu się opozycji, zwołano zjazd, który nie wzbudził większego zainteresowania, ponieważ przebieg jego z góry był znany. O rzeczach najważniejszych, ale niemiłych, nie mówiono wcale. Ani o rozdziewku między teorią bolszewicką a praktyką sowiecką, ani o granicach sowieckich dla Reichswehry, ani o programie pozytywnym polityki w Niemczech. Ale za to wiele słychać było o Chinach, o okrażaniu Rosji sowieckiej przez politykę Anglii i t. d.

Kurs obecny komunizmu niemieckiego określić można w ten sposób, że wyzerkeli się on „puczemu” z lat ubiegłych, nie spekulując też na rewolucję światową, ale głównie zwraca uwagę na robotę agitacyjną. Lecz w imię jakich hasel? O toż tu obnaża się cała przeraźliwa pustka i całe szkodnictwo komunizmu. Delegat Kominternu, witając zjazd, oświadczył, że przywozi ze sobą pozdrowienia również dla robotników bezpartyjnych, socjalistycznych, a nawet centrowych (chrześcijańskich), którzy nie dziś to jutro, staną w jednym szeregu z komunistami. A więc „jednostny front”? Oczywiście, w sensie komunistycznym, to znaczy: jednolity front jacykiej komunistycznej, rozbijających ruch robotniczy. Razem z pozdrowieniem dla robotników socjalistycznych rozlega się nakaz: ograniczyć się od socjalistów za wszelką cenę.

Ale z drugiej strony komuniści, skazani na „prozaiczną” politykę dnia bieżącego, nastawieni na agitację i rozszerzenie swych wpływów wśród mas, widzą z niepokojem, że ich taktyka zwalczania socjalizmu pod obłudnym hasłem „jednostnego frontu” — przynosi im samym szkodę, podrywa resztki ich wpływów wśród mas. Krytykowano też ich taktykę na zjeździe. W związku np. z porażką komunistów w wyborach meklemburskich. Jednym słowem komunizm załamuje się pod ciężarem własnych sprzeczności, kłamstw i demagogii. Wykreślając się puczem i rewolucji, komuniści się rzeczy muszą się zająć konkretnymi sprawami życia robotniczego, ale osłabiając front robotniczy przez kreację robotę antysocjalistyczną, dyskredytując się jako największy szkodnicy klasy robotniczej.

Zjazd w Essen był też jednym z etapów likwidacji komunizmu, świadectwem bankructwa ideowego i całkowitego zaprzędania się (dosłownie!) Moskwy.

DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWEGO BIURA PRACY.

Pewnego rodzaju sprawdzianem działalności każdej instytucji jest ilość otrzymywanych i wysyłanych listów. Sprawdzian ten wskazuje wyraźnie na rozwój działalności Międzynarodowego Biura Pracy. Liczba listów otrzymanych przez Międzynarodowe Biuro Pracy wzrosła w roku 1926 w stosunku do r. 1925 z 32.000 na 33.000, podczas gdy liczba listów wysyłanych wzrosła z 27.000 do 40.000. Korespondencja biura załatwiana jest obecnie w 23 językach a liczba państw, kolonii i t. p. z którymi Biuro jest w stałym kontakcie dosięga 97.

WYDAWNICTWA 1-SZO MAJOWE.

Na dzień 1-go Maja Sekretarjat Generalny C. K. W. przygotował wielki afisz 1-szo majowy-kolorowy w rozmiarze 110 cm. na 80 cm. w cenie

1 ZŁOTY ZA EGZEMPLARZ.

Organizacje Partyjne i Zawodowe, które zamówią przynajmniej 20 egz., otrzymają afisz ten w cenie 80 gr. egz. Zamówienia należy nadsyłać na adres Sekretarjatu Generalnego C. K. W. (ul. Wazicka 1).

POLICYJNE RZĄDY CZY SAMORZĄDY

Równocześnie z akcją o popuszczenie ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu, prawica rozpoczęła atak na ustawy samorządowe, uchwalone przez Komisję Administracyjną Sejmu w drugim czytaniu.

Ustawy o samorządzie gminnym, będące przedmiotem obrad w formie w jakiej wyszły z drugiego czytania, nie zadowalały nas całkowicie. Za wierały one szereg pomysłów reakcyjnych. Tak np. dawały zbyt wielką ingerencję władzom nadzorczym w celowość zarządzeń gminy, pozwalały wójtowi zawieszanie uchwały Rady, gdy takowa wyda mu się nie tylko sprzeczną z ustawami, ale choćby tylko „niekorzystną” dla gminy, a nawet dawały prawo Radzie gm. wydalec z gminy ludzi „siejących zgorzelenie publiczne”.

Pomimo jednak nawet tego rodzaju przepisów i wielu innych t. p., byliśmy dotychczas za uchwaleniem tych ustaw ze względu na konieczność uruchomienia samorządów i ujednostajnienia systemu samorządowego w Polsce.

W trzecim czytaniu jednak przeprowadzono szereg poprawek prawicy, a także utrzymano przepis, że kandydat na wójta musi „władać językiem polskim w słowie i piśmie”. Oczywiście, sformułowanie takie zastosowano nie ze względów rzeczowych, ale dla możliwości ścinania przy egzaminie mniejszości narodowych i robotników. Zamiast jednak skompletowania lewicy i dążenia do reasumacji tego rodzaju uchwał, klub ukraiński i białoruski, a potem i Niemcy opuścili demonstracyjnie salę obrad.

Chjeno - piastowcy wykorzystali ten „temperament” mniejszości i przystąpili do wypaczenia jednolitego dla całego kraju charakteru ustaw.

I tak wprowadzono, zatwierdzanie wójtów przez władze administracyjne w województwach wschodnich, a nawet prawo mianowania wójta w razie nie wybrania przez radę odpowiedniego człowieka.

Ordynację wyborczą zastosowano trojaka:

- Pięcioprzymiotnikowy system zachowano tylko dla byłego zaboru pruskiego.
- w byłej Kongresówce i zachodniej Małopolsce wprowadzono system głosowania na nazwiska i to względna większość;
- dla województw wschodnich zaś obmyślono specjalny system „ograniczonego głosowania” dający możliwość mniejszości zdobyć przy odpowied-

nych kombinacjach nawet i połowę mandatów.

I tak system wyborczy dla b. Kongresówki i zachodniej Małopolski ma nie dopuścić socjalistów do gmin i sejmików, zaś system wyborczy na wschodzie i policyjne rygory ustroju gminnego unicestwiają tam wogóle samorząd gminny, a to tem więcej, że ustawa znosi instytucję „gromad” i dotychczasowe uprawnienia „gromad” do stanowienia o swoim majątku. Majątek gromad bowiem wciela się do majątku gminy, powierając zarządzanie majątkiem soltysovi jako pomocnikowi wójta.

Jeżeli dziś stwierdzamy, że na t. zw. kresach samorząd właściwie nie ma, to właśnie dla tego, że istnieje tam system nie dopuszczający do wybrania bez presji, ale mianowanie wójtów przez starostów. Ten stan rzeczy uniemożliwia ludności miejscowej zajęcie się sprawami gospodarczymi gminy.

Sankcjonowanie ustawowe zwyczajów nowej administracji „kresowej” i przekazywanie nawet zarządzania majątkiem i sprawami serwitutowymi gruntów, mianowanemu wójtowi jest niszczeniem resztek samorządu gminnego pozostałego nawet po zaborcach.

Po przebicowaniu tego rodzaju przepisów na Komisji, pomimo gwałtownego sprzeciwu tow. Jaworowskiego i niżej podpisanego, socjaliści zgłosili protest przeciw przyjmowaniu ustawy w całości, ze względów formalnych, szereg bowiem artykułów w braku sformułowania ich na piśmie przyjęto bez wyraźnego sformułowanego brzmienia. Nad sprzeciwem tym Komisja przeszła do porządku dziennego, upoważniając referenta (!) do sformułowania braków. Mamy więc jeszcze jedną formę uchwalenia ustaw już nie przez Rząd, a przez „referenta” na podstawie „pełnomocnictw” Komisji.

Myli się jednak prawica, jeśli sądzi, że chwilowa większość umożliwi jej zamiast uchwalenia samorządów ustalenie ostateczne policyjnych rządów w Państwie.

W poczuciu odpowiedzialności za los Państwa i w myśl swoich zasad, pomimo dziwacznej taktyki klubów „mniejszości narodowych” P. P. S. nie może dopuścić do uchwalenia tego rodzaju przepisów i w myśl oświadczenia złożonego imieniem Klubu przez tow. Pragiera na Komisji Administracyjnej, uczyni wszystko by wyjątkowe przepisy dla t. zw. kresów nie ujrzały światła dziennego. Władysław Uziębło.

KONFERENCJA

DZIAŁACZY ROBOTNICZYCH W SPRAWACH MIESZKANIOWYCH

Sekretarjat Komisji Centralnej Związków Zawodowych na zasadzie uchwały Komisji z dn. 27 października r. ub. powziętej z inicjatywy Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej — zwołał na dzień 20 marca b. r. ogólnokrajową konferencję działaczy robotniczych w sprawach budownictwa mieszkań robotniczych z następującym porządkiem 1) mieszkanie robotnicze, 2) polityka mieszkaniowa klasy robotniczej. Referentami będą m. in. tow. tow. Leng, Toeplitz i Tołwiński.

Referaty obrazują obecny opłakany stan mieszkań, w których zamieszkują robotnicy, odtworzą zdobyte osiągnięcia na niwie budownictwa mieszkań robotniczych na Zachodzie, wreszcie zaprojektują określenie postulatów mieszkaniowych klasy robotniczej w Polsce na najbliższą przyszłość. Konferencja odbędzie się w Warszawie w gmachu Związku Zawod. Kolejarzy, ul. Czerwonogórska 20 (początek konferencji o godz. 10-ej rano).

Na Konferencję zostali zaproszeni delegaci wszystkich okręgowych rad i komisji zawodowych oraz cały szereg robotniczych działaczy gospodarczych.

Podstawą dyskusji i referatów będą tezy i plany z zakresu budownictwa mieszkań robotniczych, ogłoszone w pracy „budownictwo mieszkań robotniczych”, wydanej staraniem czasopisma Komisji Centralnej Zw. Zaw. — „Robotniczego Przeglądu Gospodarczego” oraz Warszawskiej Spółdz. Mieszkaniowej. Konferencja, o której wyżej mowa, ma być początkiem masowej i potężnej akcji o uzdrowienie warunków mieszkaniowych klasy robotniczej.

sła oraz cielęciny. Odpowiednie pertraktacje z przedstawicielami zainteresowanych gałęzi handlu są w toku. Winny one doprowadzić do pomyslnych dla konsumentów wyników.

KRONIKA POLITYCZNA

RADA MINISTRÓW.

Dzisiaj zwykle posiedzenie Rady Ministrów. Na porządku dziennym:

- Zmiana regulaminu Rady Prawniczej i
- Komunalne kasy oszczędnościowe oraz szereg drobnych spraw.

POWRÓT MIN. ZALESKIEGO.

Wczoraj o godz. 8.30 wiecz. powrócił do Warszawy minister Spraw Zagranicznych, p. August Zaleski. Na dworcu powitali ministra w imieniu władz komisarz rządu Jaroszewicz, imieniem korpusu dyplomatycznego ambasador Francji p. Laroche oraz wyżsi urzędnicy Ministerjum Spraw Zagranicznych z p. dyr. Przedzieckim na czele. Na dworcu obecny był również ambasador Wł. Skrzyński.

POWRÓT MIN. REFORM ROLNYCH.

Wczoraj powrócił z Wiednia do Warszawy p. minister Reform Rolnych, prof. dr. Witold Staniewicz, powitany na dworcu przez wyższych urzędników Min.

WALKA Z NADUŻYCIAMI I PRZESTĘPCZOŚCIĄ ŚRÓD URZĘDNIKÓW.

Prezydium Rady Ministrów zwróciło się do wszystkich ministerjów z prośbą o nadesłanie w ciągu najkrótszego czasu szczegółowego wykazu spraw o nadużycia i nieprawidłowości, wytoczone urzędnikom państwowym w ubiegłym roku administracyjnym. Wykaz winien zawierać dane co do charakteru spraw wdronionych, co do merytorycznego ich załatwienia i powodów pociągnięcia do odpowiedzialności.

ZMIANY W MINISTERJUM SKARBU.

Na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów załatwiony zostanie wniosek Ministerjum Skarbu w sprawie przejścia na emeryturę byłego prezesa a obecnie Dyrektora Departamentu Likwidacyjnego w Min. Skarbu, p. Karśnickiego. Na miejsce p. Karśnickiego przewidziana jest nominacja p. Turteltauba, naczelnika wydziału w Departamencie budżetowym.

W SPRAWIE STANU SANITARNEGO MIAST

Wczoraj odbyła się w Min. Spraw Wewn. konferencja prasowa, na której Gen. Dyrektor Służby Zdrowia, p. dr. Wroczyński informował o stanie sanitarnym naszego kraju. Od 3-ich lat nastąpiła widoczna poprawa w tym kierunku, przyczem akcja ta ma dać w dalszym ciągu jeszcze większe rezultaty. Podstawową rzeczą dla podniesienia zdrowotności w naszym kraju jest przestrzeżenie czystości, którego wzorem mają stać się przedewszystkiem urzędy państwowe, — jak to obiecywał po konferencji p. min. Składkowski. Szczegółowsze dane, ilustrujące dotychczasowe poczynania władz, podamy w najbliższym czasie.

WPLYWY SKARBOWE W LUTYM

PODATKI BEZPOŚREDNIE NIE OSIĄGŁY PRELIMINOWANEJ WYSOKOŚCI, PODATKI POŚREDNIE WYKAZAŁY NADWYŻKĘ.

Według tymczasowego zestawienia za luty b. r., wpływy z danin publicznych i monopolu państwowych, w porównaniu z kwotami preliminowanymi na ten miesiąc, wykazują nadwyżkę.

Preliminowano z tych źródeł 139,4 milj. zł., faktycznie zaś wpłynęło 141,2 milj. zł. Nie osiągnęły preliminowanej wysokości niektóre podatki bezpośrednie, jak: gruntowy, od nieruchomości miejskich, przemysłowy oraz podatek majątkowy (mniej o 2,4 milj. zł.); znaczną natomiast nadwyżkę wykazują dochody z monopolu państwowych (o 1 milj. zł.), opłaty stempowe (o 1,2 milj. zł.), oraz niektóre podatki pośrednie (od cukru, nafty o 1,1 milj. zł.); ogółem nadwyżka wpływów wynosi 1,8 milj. złotych.

W piątek, dnia 18 b. m. o godz. 7-ej wiecz. w lokalu Dzielnicy Jerozolimskiej P. P. S., Chłodna 41, radny tow. T. Szpotański wygłosi odczyt na temat SAMORZĄD A PAŃSTWO.

Wstęp dla członków Partji wolny — dla sympatyków bezpłatne bilety można otrzymać w Sekretarjacie Dzielnicy.

Warszawska Organizacja Młodzieży T. U. R. organizuje dnia 16 marca, t. j. DZIŚ w sali O. K. R., Al. Jerozolimskie 6, o godz. 7 min. 30 wiecz. odczyt

TOW. POSŁA K. CZAPIŃSKIEGO na temat JAK BĘDZIEMY WYBIERAĆ DO NOWEGO SEJMU.

(zamachy reakcji na ordynację wyborczą). Wstęp wolny dla wszystkich. Towarzysze przybędzie liczniel

PRZEGLĄD PRASY

10-lecie rewolucji rosyjskiej. — Strajk włókniarzy. — Ordynacja wyborcza.

Od kilku dni prasa całego świata poświęca wspomnienie rewolucji marcowej r. 1917 w Rosji, wydarzeniu epokowemu nie tylko w dziejach Rosji. „Warszawianka” po dość powierzchownej ocenie wydarzeń z przed 10 lat, dochodzi do wniosku, że „r. 1917 był stwierdzeniem bankructwa rządów carskich, rok zaś 1927 zastaje Rosję po bankructwie idei komunistycznej w obliczu nieznanego jutra”. „Nasz Przegląd” wyciąga naukę dla Polski i przeciwstawia się endeckim metodom walki z komunizmem: „Dawne kilkoletnie rządy „endeckie swej endecji” trzymały się tylko dzięki swej kompromisowości, czyli „kierzeńszczyźnie”. Gdy zaś rząd chjeno-piasta chciał wprowadzić w czyn hasło „silnej ręki” i zamiast „kierzeńszczyzny” dać „kierniczynę”, wybuchła rewolucja majowa, która go obaliła”.

W związku z przedłużaniem się strajku włókniarzy i możliwością wybuchu strajku w innych gałęziach produkcji „Głos Codzienny” apeluje do Rządu, mającego „wielki autorytet w oczach przemysłowców”, do wkroczenia w „spór społeczny”, do zabrania głosu w „życiowym konflikcie pracy i kapitału”.

Bezgraniczny cynizm przemawia z listu przemysłowców w sprawie strajku, ogłoszonego w „Warszawiance”. Przemysłowcy zwracają się do Rządu, by nie dopuścić (!!) obecnie do zwykłego plac w przemysle włókienniczym, i wywarł nacisk na związki robotnicze (!!), by cofnęły swe żądania. Przemysłowcy alarmują opinię niesłychanymi katastrofami w razie podwyższenia plac robotniczych: drożyzna, zwiększenie importu, wzrost bezrobocia i t. p. Przemysłowcy uznają żądania robotników „zasadniczo” jako zupełnie słuszne, ale nie chcą poświęcić ani grosza ze swych zysków, rosnących stale wraz z polepszeniem konjunktury. Kiedyż słuszne żądania robotników miałyby widoki urzeczywistnienia? Oto wtedy, gdy siła nabywca rolników tak wzrośnie, że przemysłowcy mogliby bez ujemy dla swych kieszeni zgodzić się łaskawie na podwyżkę plac robotniczych. Widzimy tu, jak teoria i praktyka min. Niezabyłowskiego opłakane wydaje owoce. A jednocześnie sprawdzają się do joty nasze przewidywania, że polityka ta, idąc na rękę przemysłowcom, rozpęta falę strajków zarobkowych. Boć żaden robotnik nie będzie przymierał głodem i cierpliwie czekał aż z przymierza dobrobytu wsi i wawrotnych zysków przemysłowców, spadną dlań jakieś okrucy. I to w dobie po myślniej konjunkturze w przemysle włókienniczym! I to na podstawie fikcji o jakimś „głównym konsumencie”, rolniku, stworzonym dla klas, posiadających przez p. Niezabyłowskiego. Siła nabywca rolników może się bardzo zwiększyć, ale nie oznacza to wcale, że staną się oni „głównymi konsumentami”.

Teraz dopiero społeczeństwo przekonuje się, w jaki ślepy zaulek popchnął p. Niezabyłowski politykę gospodarczą Polski!

W sprawie ordynacji wyborczej notujemy pogłoski, jakoby Rząd miał na własną rękę przygotować projekt zmiany ordynacji i wnieść do Sejmu, zwołanego na specjalną sesję w celu obrad nad zmianą ordynacji i ustawami samorządowymi. „Kurjer” „czerwony” donosi, że Rząd rozpoczął studia „zarówno w kraju, jak i za granicą”. Możeby tak Rząd specjalne stypendja wyznaczył na ten cel, albo rozpiął konkurs?

„Dwugroszówka” jest mocno niezadowolona z pośrednictwa marsz. Rataja i zaprasza lewicę do „wspólnego stołu” z prawicą, ludząc się wciąż, że pomysły p. Głabińskiego mają widoki urzeczywistnienia.

TAKŻE POMYSŁ

Na jednym z najbliższych posiedzeń Komisji Konstytucyjnej ma być rozważany projekt ustawy, wniesiony przez Zw. L. N., a wymierzony rzekomo przeciwko komunizmowi.

Projekt ten omówimy osobno. Narazie wystarczy zauważyć, że stwarza on pole otwarte dla bezgranicznej poprostu samowoli administracyjnej, łamie Konstytucję z całą beczerejonalnością, przekreśla ustawy obowiązujące, słowem obchodzi się ze stosunkami polskimi niby tabun bawołów, wpuszczonych do składu porcelany. Rzecz naturalna, Z. P. P. S. wystąpi przeciwko niemu z całą energią.

T. U. R. Oddział Warszawski. W piątek 18 marca o g. 7 w. w lokalu dzielnicy Powiśle (Solec 68) tow. pos. Piotrowski wygłosi odczyt na temat: „Jak i kto utrzymuje Państwo”. (Dlaczego robotnicy winni zainteresować się gospodarką państwową. Bezrobocie. Zpomogi. Roboty publiczne i t. d.). Odczyt ten wygłoszony będzie dla dzielnicy Czerniaków i Powiśle.

TELEGRAMY

WYNIKI OBRAD GENEWSKICH JUTRO BĘDĄ OMAWIANE W KOMISJI REICHSTAGU

Berlin, 15. 3. (PAT.) Konwent seniorów Reichstagu uchwalił, że dyskusja komisji spraw zagranicznych Reichstagu nad wynikami obrad genewskich odbędzie się w czwartek, natomiast dyskusja plenarna nad

budżetem Ministerjum Spraw Zagranicznych, która miała się rozpocząć w czwartek, odroczone zostanie do poniedziałku przyszłego tygodnia.

RZĄD RZESZY ZATWIERDZIŁ WYNIKI OBRAD

Berlin, 15. 3. (AW.) Na dzisiejszym posiedzeniu gabinetu, które odbyło się pod przewodnictwem prezydenta Rzeszy, min. Stresemann złożył sprawozdanie o sytuacji politycznej i o

przebiegu rokowań w Genewie. Po wyczerpującym omówieniu kwestyj gabinet zatwierdził jednogłośnie wyniki obrad genewskich.

WOJSKA KANTOŃSKIE MASZERUJĄ NA NANKIN

Londyn, 15. 3. (PAT.) Według ostatnich wiadomości wojska kantońskie maszerują zwolna, lecz nieprzerwanie na Nankin i znajdują się obecnie w odległości około 40 klm. od miasta. Obsadzenia Nankinu należy się spodziewać w najbliższym czasie; z tą chwilą nastąpi zupełne odcięcie Szanghaju od armii północnej.

I-Hsing na zachodnim wybrzeżu jeziora Tai-Hu. Wiadomość ta nie została potwierdzona. W razie gdyby wojska południowe zajęły Nankin przewidywana jest ewakuacja kobiet i dzieci z tutejszych koncesji europejskich. Według pogłoszek nacjonalistów zamierzają albo zająć Nankin albo też izclować go przecinając linię kolejową na północ i na południe od tego miasta.

STRAJK W SZANGHAJU

Londyn, 15. 3. (PAT.) Agencja Reutera doniósł, że w Szanghaju, że w tamtejszych przedsiębiorstwach

kuje 15 tys. robotników. We wszystkich częściach miasta ukazują się odezwy.

SOWIETY UZNAJĄ RZĄD KANTOŃSKI

Waszyngton, 15. 3. (PAT.) Biuro Reutera notuje pogłoski, według których rząd sowiecki postanowił uznać

rząd kantoński, ustanowiony w Hankou jako faktyczny rząd chiński.

PRZECIWKO INWAZJI IMPERJALIZMU WŁOSKIEGO NA BAŁKANACH

Wiedeń, 15. 3. (AW.) Wielkie wrażenie wywołał tutaj list otwarty b. albańskiego premiera, biskupa Fan Noli, który bawiąc w Wiedniu wystąpił depesze do Rady Ligi Narodów z ostrzeżeniem, że pakt albańsko-włoski oznacza inwazję imperjalizmu włoskiego na Bałkanach. Wcześniej czy później ludy bałkańskie będą musiały albo ugiąć się pod jarzmem włoskim, albo będą zmuszone walczyć o swoją wolność co oznacza nową wojnę dla Europy. Naród albański, który widzi jak jego kraj staje się kolonią włoską zapytuje Ligę Narodów, czy pozwoli swemu włoskiemu członkowi sprowokować nową wojnę.

skich w sprawie sanacji finansów gdańskich.

Sen. Volkman podkreślił, że w myśl metod genewskich, Polskę skłoniono do ustępstw w jednej sprawie, a Gdańsk w drugiej. Sprawę polsko-gdańskiego układu celnego Rada Ligi Narodów, zdaniem sen. Volkmana, rozstrzygnęła po myśli życzeń gdańskich. Polska natomiast osiągnęła większe korzyści w sprawie gdańskiego monopolu tytoniowego. Sen. Volkman stwierdził, że komitet finansowy Ligi Narodów i Rada Ligi na obecnej sesji, poświęciły sprawom gdańskim większą uwagę, aniżeli to się działo dotychczas. Sen. Volkman wyraził przekonanie, że wstąpienie Niemiec do Ligi Narodów ma dla Gdańska pomyślne skutki.

W końcu sen. Volkman zaznaczył, że jednak mimo to wszystko, Gdańsk nie ma powodu do zbyt wielkiej radości.

STAN OBLĘŻENIA W BESARABII

Bukareszt, 15. 3. (AW.) W Besarabii ogłoszono częściowo stan oblężenia. Powodem tego ogłoszenia jest akcja wieców protestacyjnych przeciwko wprowadzeniu w Besarabii ustawodawstwa rumuńskiego.

STRAJK KUPCÓW W GRECJI

ATENY, AW. W sobotę wieczorem zakończył się tutaj strajk greckich kupców, którzy protestowali przeciw rozporządzeniu o nakazie wynajmu i przeciw wysokim podatkom. Zakończenie strajku łączy się tutaj z przygotowawczą akcją gen. Kondilisa, zmierzającą do obalenia rządu koalicyjnego. W ostatnich dniach doszło do krawych starć między policją i zandarmem a strajkującymi, przy czym padło kilka osób, zarówno ze strony rządowej jak ze strajkującej. W Salonikach strajkujący postawili rządowi ultimatum anulowania nowych rozporządzeń.

O SPRAWACH GDANSKICH, ROZPATRYWANYCH W GENEWIE

GDANSK, 15. 3. Tel. własny. Na dzisiejszym posiedzeniu komisji głównej Sejmu gdańskiego sen. Volkman, który powrócił tu w sobotę z Genewy, wygłosił sprawozdanie o naradach genew-

WIADOMOSCI TELEGRAFICZNE.

— Z Amsterdamu AW. donosi: Policja przychwyciła znaczny transport broni na pokładzie jednego z parowców odpływającego do Indii holenderskich. Transport przeznaczony był dla tamtejszych komunistów.

— Z Belgradu AW. donosi: W mieście macedońskim Prisztina zamordowano w sobotę ubiegłą b. posła mułmańskiego Nazima Gafura, gdy ten znajdował się w restauracji. Zabójca zbiegł. Przepuszczają, że mordu dokonano na tle zemsty politycznej.

— Z Paryża AW. donosi: Według doniesień z Rabatu, doszło między wojskami francuskimi a szczeniem Sidi Amarane do gwałtownych walk na pół-

noc od Ouczzan. W walkach wojska francuskie straciły 14 zabitych, w tym 2 oficerów.

— Z Londynu PAT. donosi: Zbiórka na rzecz rodziny po górnikach, którzy zginęli wskutek katastrofy wybuchu gazów w kopalniach południowej Walji, zainicjowana przez lorda majora Londynu, dała do chwili obecnej sumę, przekraczającą 30 tys. ft. szterl.

— W ostatnich dniach wszystkie dzieci pierwszych klas szkół ludowych w Wiedniu zostały poddane próbie Pirqueta w celu stwierdzenia gruźlicy. Próba wykazała, że 40 do 50 proc. dzieci jest gruźlicznie chorych.

O ROBOTY PUBLICZNE W WOJEWÓDZTWIE KIELECKIM

Wczoraj przybyła do Min. Spraw Wewnętrznych delegacja samorządów powiatowych i miejskich województwa kieleckiego. Również przybył do Warszawy p. wojewoda Manteuffel. Wojewoda kielecki oraz delegacja przedłożyła Ministrowi Spraw Wewnętrznych memoriały, w sprawie bezrobocia w województwie i w sprawie konieczności poprowadzenia szeregu robót publicznych dla zatrudnienia bezrobotnych. W szczególności chodzi tutaj o poprowadzenie robót w miastach Zagłębia węglowego.

TEGOROCZNY WYNAJEM LETNISK

Właściciele willi na letniskach w Skolimowie, Konstancynie, Chylicach etc., zaniepokojeni są brakiem reflektantów na mieszkania na sezon letni. W latach ubiegłych bowiem już od stycznia ogładano i traktowano o wynajem letnisk. W r. b., wskutek ciężkich warunków ekonomicznych, dopiero teraz nieliczni interesanci oglądają mieszkania, nie kwapiąc się z ostatecznym załatwieniem transakcji.

Jak widać, sezon letni zapowiada się w tych miejscowościach słabo.

Błonie

SPRAWOZDANIE Z POSIEDZENIA RADY MIEJSKIEJ

Dn. 2 marca r. b. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, na którym uchwalono preliminarz budżetowy na rok 1927/28, w wysokości 44 tys. zł.

Wydatki przeznaczone na administrację kości 185.820 zł. (jest wyższy od budżetu r. ogólna wynosi 14.5% na bruki 10%; zdrowotność publiczną 5%; na oświatę 20% (w tym mieści się suma 6.000 na dopłatę reszty sumy do nabytego placu pod budowę szkoły); bezpieczeństwo publiczne 12%; kultura i sztuka — 0.5%; na roboty publiczne 8% i t. d. Wniosek naszych tow. o przyznanie 200 zł. subydjum dla T. U. R. większość odrzuciła.

Największe dochody przewiduje budżet z dodatków do podatków państwowych — 33%; podatki samoistne 7%; zysk z przedsiębiorstw miejskich 16%; z opłat targowych 12% i t. d.

W celu zatrudnienia bezrobotnych, miasto prowadzi regulację rzeczki, lecz, z powodu wyczerpania funduszy, będzie musiało ją przerwać i bezrobotni, w liczbie około 400, pozostawieni zostaną i tego skromnego zarobku (pracują po 3 dni w tygodniu), gdyż złożone podanie o pożyczkę do Banku Gosp. Krajowego od kilku tygodni nie jest załatwione.

Rada miejska przyjęła wniosek naszych tow., aby wolne lokale (które właściciele trzymają na pasek, żądając po kilkaset złotych odstępnego), opodatkować po 10 zł. miesięcznie. Wniosek naszych tow. o budowę domów mieszkalnych został odłożony do następnego posiedzenia.

Katowice

SENSACYJNY PROCES „GAZETY LITERACKIEJ”

Na dzień 11 b. m. rozpisana była przez Sąd Pow. Karny w Katowicach interesująca rozprawa prasowa. Znany literat i publicysta Jerzy Braun, redaktor naczelny „Dziennika Pracy” i „Gazety Literackiej” oskarżony mianowicie niejakiego Klaujusza Hrabyka, b. redaktora „Gońca Śląskiego”, obecnie współpracownika „Słowa Polskie-

WARSZAWSKA RADA ZW. ZAW.

(r) Wczorajsza konferencja Warsz. Rady Związków Zawodowych została doskonale obsesana przez związk, przybyli bowiem na nią delegaci i mężowie zaufania 38 związków zawodowych. O. bradom przewodniczył tow. pos. Gardecki. Przed porządkiem dziennym tow. Lengą zabrał głos w sprawie strajku włóknarzy i zaproponował wysłanie depeszy z wyrazami sympatii dla strajkujących i oświadczeniem przyjęcia z pomocą strajkową na wezwanie Komisji Centralnej. Wniosek o wysłanie depeszy przyjęto przez aklamację. Referat o sytuacji ekonomicznej kraju wygłosił tow. Zdanowski, który zaznaczył, iż stosunki gospodarcze mogą się polepszyć, jedynie, przez zmianę polityki gospodarczej rządu. Płace robotnicze są zależne od zmian drożyznianych. Polska jest krajem wciąż rosnącej drożyzny. W ostatnim roku wzrosła ona o 35 proc., siła więc nabywcza plac zmniejszyła się o jedną trzecią. Walka o podniesienie plac ma na celu dogonienie drożyzny. Bezrobotnych mamy dziś o 60 tys. więcej, niż w grudniu. Rząd rozpoczyna akcję uniezależnienia organizacji zawodowych od wpływów politycznych. Tak, jak walczą obecnie, o prawo bytu włókniarze, musi walczyć cały proletariąt Warszawy i klasa robotnicza całej Polski.

Po referacie rozwinęła się obszerna dyskusja, w której przemawiał m. in. tow. Lengą, podkreślając, że akcję podwyżkową będzie prowadził każdy związek na swym terenie, a osiągnięte rezultaty będą wyrazem siły każdego związku. Z oburzeniem potępili uczestnicy konferencji komunistę Burzyńskiego, który chciał do dyskusji wprowadzić momenty polityczne.

W głosowaniu przyjęto jednomyślnie rezolucję, którą podajemy na 1 stronie.

W sprawie walki piekarzy o zniesienie nocnej pracy — Konferencja przyjęła rezolucję, popierającą w całej rozciągłości postulat robotników piekarskich.

PODWYŻKA DLA PRACOWNIKÓW KOLEI DOJAZDOWEJ MARECKIEJ.

W odpowiedzi na żądania pracowników kolei dojazdowej Mareckiej, zgłoszonych za pośrednictwem Zw. Zaw. Kol. dn. 7 i 12 b. m., Zarząd Tow., na posiedzeniu w dn. 12 i 14 marca uchwalił: 1) podwyższyć z dn. 1 marca b. r. płace wszystkich pracowników o 10 proc., 2) wypłacić przed świętami Wielkiej Nocy jednorazową zapomogę

WIADOMOSCI Z CAŁEGO KRAJU

go”, „Trybuny Narodu” i innych pism prawniczych o oszczerczą zniewagę popelnioną drukiem.

Tło tej sprawy jest następujące: Red. Braun wydał od roku czasopismo „Gazeta Literacka”, które w jednym z pierwszych numerów wypowiedziało się za ideologią pokój powszechnego i braterstwa ludów. To nie spodobało się młodemu i hałaśliwemu nacjonalistom Hrabykowi i na łamach „Gońca Śląskiego” napisał w obelżywym sposób na red. Brauna i jego pismo, posuwając się w artykule pełnym inwektyw i osobistych zniewag do podniesienia niedorzeczności, a oszczerczego zarzutu, że „Gazeta Literacka” jest finansowana przez masonerię niemiecką. Braun zareagował natychmiastowym wniesieniem skargi, a Hrabyk powołał na swoją obronę cały szereg świadków w osobach wybitnych działaczy i publicystów obozu narodowo-demokratycznego, jak Adolf Nowaczyński i Zygmunt Wasilewski z Warszawy, prof. Ignacy Chrzanowski i Karol Hubert Rostrowski z Krakowa i inni. Rozprawa zapowiadała się więc nader sensacyjnie.

Oskarżony nie stanął jednak na dwu z rządu terminach sądowych, wobec czego sąd uchwalił doręczyć mu wezwanie drogą pomocy sądowej, względnie zarządzić przymusowe doprowadzenie go do sądu. Hrabyk został niedawno przez jeden z sądów małopolskich skazany na dwutygodniowe więzienie za zbrodnię wymuszenia (szantaż). Hrabyk ma być podobno jednym z bliźszych współpracowników Dmowskiego. Ładnych „działaczy” ma w swych szeregach „Obóz Wielkiej Polski”.

Pow. Zamość

POBICIE ROBOTNIKÓW NA POSTERUNKU POLICJI

Dn. 17 lutego 1927 r. w folwarku Szewnia dokonano kradzieży trzech pasków skórzanych. O kradzież tę posądzili obszarnik, p. Jabłoński (posuwający się do bicia robotników za to, że upominają się o swą należność) swego robotnika, Józefa Czerwieca.

Na dochodzenie w sprawie kradzieży wezwał p. Jabłoński policję z posterunku Adamów, pow. Zamość, w osobach: pana kom. Porębskiego i poster. Dragana. Dokonano rewizji, ale nic nie znaleziono. Wówczas ko-

mandant policji zabrał z sobą wyżej wymienionego robotnika na posterunek policji, ale zamiast go przesłuchać, spoliczkował najpierw (po nim jeszcze poprawił poster. Dragana), a potem dopiero nastąpiły zeznania. Poszkodowany do winy się nie przyznał.

Możeby p. inspektor policji województwa Lubelskiego zechciał zająć się tą sprawą.

Tarnów

DONIOSŁY WYNALEZEK.

Jak donosi „Nowa Reforma”, ogólne zainteresowanie budzi w mieście wynalazek chemiczny profesora gimnazjum, Tadeusza Skalskiego, który na drodze chemicznej uzyskał nieznanne dotychczas lekarstwo, dające zdumiewające wyniki przy najcięższych chorobach skórnych, jak np. „lupus” i to w wypadkach, uznanych za nieuleczalne, co stwierdziło kilku miejscowych lekarzy. Środkiem tym zajęły się kliniki, celem przeprowadzenia dalszych doświadczeń.

Bielsk

WYKRYCIE WIELKICH NADUŻYĆ NA SZKODĘ SKARBU.

„Ilustrowany Kurjer Codzienny” donosi z Bielska, iż w znanej fabryce likierów Frenkla w Bielsku-Białej władze skarbowe wykryły olbrzymie nadużycia. Szkody, poniesione przez skarbowo państwa, wynoszą pół miliona złotych. Nadużycia popelniano w ten sposób, że czysty spirytus sprzedawano jako skażony. W afere wmięszanych jest 2 urzędników Monopolu Spirytusowego i szereg urzędników fabrycznych. Jeden z dyrektorów fabryki uciekł zagranicę. Aresztowano kilka osób.

Białystok

SENSACYJNE ZEZNANIA BANDYTY.

AW. donosi, iż w Bielsku zaareztowano jednego z najniebezpieczniejszych bandytów, Aleksandra Bajdę. Bajda, pod konwojem, przewieziony został do Białegostoku, gdzie osadzono go w więzieniu. W czasie śledztwa, jak stwierdza A. W. Bajda miał zeznać, iż kilka z popelnionych przez niego morderstw, dokonanych zostało z dyktando mińskiego GPU. Między in. zamordowany w ten sposób został brat gen. Bałachowicza.

RUCH ROBOTNICZY

wysokości 10 proc. plac miesięcznych.

Wobec okazania przez Zarząd Tow. dobrej woli, robotnicy przyjęli to do wiadomości — i zatarg został zlikwidowany.

Chcemy jeszcze nadmienić, że wszyscy robotnicy, zatrudnieni na kolejce Mareckiej, należą do Z. Z. K.

ZAMKNIĘCIE WYTWÓRNI STOW. MECHANIKÓW W PRUSZKOWIE. CO NA TO WŁADZE?

Robotnicy Wytwórni Stow. Mech. w Pruszkowie od dłuższego już czasu otrzynują zarobki nadzwyczaj nieregularnie i z wielkim opóźnieniem, przez co znajdują się w położeniu krytycznym.

W danej chwili mija już sześć tygodni od ostatniej wypłaty. 10 marca robotnicy rozpoczęli strajk, żądając swoich należności. Robotnicy wyłonili delegację, która interwenjowała w Obwodowym Insp. Pracy, lecz bezskutecznie.

Dnia 15 b. m. odbyło się ogólne zebranie robotników, na którym dyrektor Wytwórni, Piotrowski, wezwał robotników do powrotu do pracy, komunikując, iż Zarząd zgadza się na przyszłość, o ileby następne wypłaty odbywały się nieregularnie, przyznać robotnikom po pół godziny dziennego zarobku za każdy dzień czekania po 6 dniach zaległych; za dawniejsze zaległości Zarząd przynajmniej odszkodowanie, w wysokości 20 godzin pracy.

Jednakże co do terminu wypłaty zaległości oraz odszkodowania, p. Piotrowski żadnej konkretnej obietnicy nie dał, wobec czego robotnicy postanowili dalej strajkować. Na to p. P. oświadczył, iż od następnego dnia fabryka zostaje zamknięta.

Wiemy dobrze, że Wytwórnia Stow. Mech., jako jedyna tego typu fabryka w Polsce, wyrabiająca precyzyjne maszyny i narzędzia, interesuje żywo najwyższe czynniki w Państwie. Żywnym nadzieje, że i w tym wypadku władze zechcą interwenjować, aby nie dopuścić do dalszej bezczynności fabryki, do czego niezbędne jest uregulowanie słusznych pretensji robotników.

WALKA O PODWYŻKĘ METALOWCÓW ZIEMI RADOMSKIEJ.

Jak już donosiliśmy, metalowcy ziemi radomskiej stoją w przededniu wielkiej walki ekonomicznej. Obecnie sprawa ta, wskutek prowokacyjnego stanowiska Zw. przemysłowców i poszczególnych dyrektorów, przybrała b. poważne rozmiary.

Robotnicy metalowi wniesli, za pośre-

dnictwem Związku Metalowców żądanie 25 proc. podwyżki.

Na skutek odmówienia podwyżki przez Dyrekcję Zakładów Ostrowieckich, rzekomo z powodu braku zamówień, robotnicy urządzili w dniu 2 marca jednogodzinny strajk manifestacyjny.

Ten solidarny strajk objął 3,400 rob., którzy w ten sposób dali ostrzeżenie przemysłowcom, reakcji i Rządowi, że z klasą robotniczą nie wolno igrać.

W tym samym dniu i o tej samej godzinie porzucili pracę także robotnicy w cegielni Głowackiego i Klepackiego, domagając się podwyższenia zarobków, według wniesionych żądań. Dyrektorzy tych cegielni odpowiedzieli delegacji, że, jak w innych fabrykach dadzą podwyżkę, to i oni dadzą. Najlepiej popisał się inż. Klepacki, który zwymyślał delegatów od bolszewików i t. p.

W prywatnych odlewniach również wybuchł strajk na terenie Końskich, w Zakładach „Słowianin” i „Neptun”. Robotnicy domagają się również podwyżki Strajkiem tym objętych jest 800 robotników od dn. 8 b. m. Robotnicy już zdługo cierpliwie czekają na rozstrzygnięcie tej sprawy, gdyż Zw. Przemysłowców zwleka z dnia na dzień ze zwołaniem konferencji.

Na całym terenie podniecenie wśród klasy robotniczej dochodzi do najwyższego stopnia. Trudno będzie uniknąć walki, gdyż sprawę podwyżki bagatelizuje sobie nie tylko Zw. Przemysłowców, lecz także Inspektorzy Pracy w osobach p. Świerżawskiego i Przychodźki, którzy, pomimo zwrócenia się do nich Sekr. Okr. Metalowców o wyznaczenie konferencji z przemysłowcami, ani myślą o jej zwołaniu.

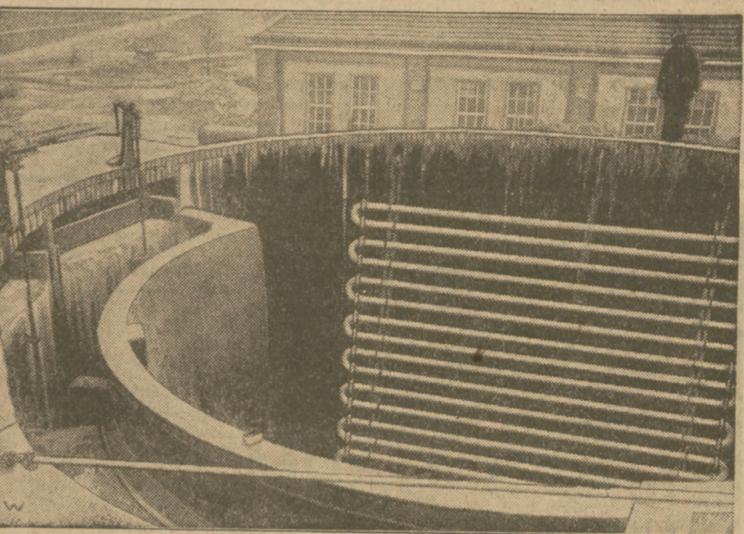
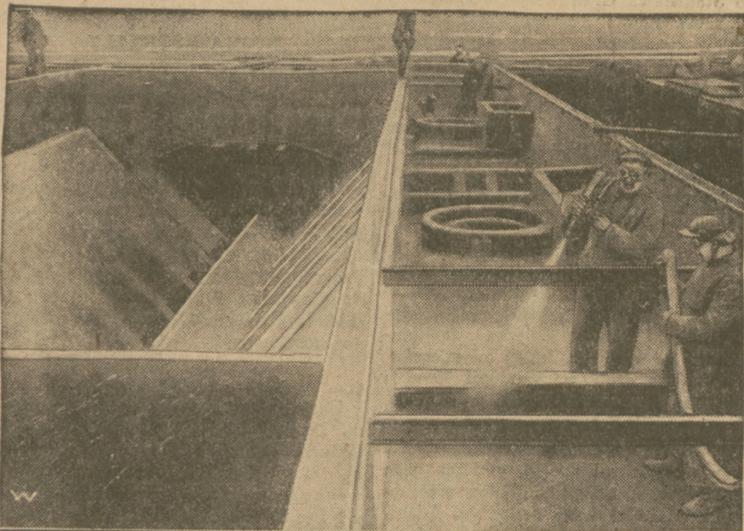
ZAKOŃCZENIE STRAJKU W KAWĘCZYŃCIE.

Od dłuższego czasu w zakładach ceramicznych w Kawęczynie, należących do firmy Martensiliasa, trwał strajk z powodu niewypłacenia przez tę firmę zaległych należności. W strajku wzięło udział 300 robotników. Ostatnio odbyły się konferencje w tej sprawie w Min. Pracy, na których firma postanowiła uregulować zaległości, jak również uniknąć na przyszłość zalegania z wypłatą. Po wypłaceniu należności robotnicy przystąpili do pracy.

Robotnicy popierajcie swoje pismo

Nowy sposób produkcji gazu świetlnego

GAZ Z OPARÓW POLNYCH

Wielkie miasta o milionowej ludności posiadają olbrzymią sieć kanalizacyjną, której nieczystości odprowadzane są na kilkadziesiąt kilometrów w pola. Nieczystości te, wskutek gnicia różnych pierwiastków i wewnętrznego spalania się, wydzielają gazy, o bardzo nieprzyjemnym wprawdzie zapachu, ale o bardzo dużej sile cieplnej.

W Ameryce i niektórych krajach Zachodniej Europy nauczone się już od kilku lat odprowadzania tych gazów i

użycia ich dla celów opałowych. Ostatnio wybudowano taką oryginalną „gazownię” w polu — w miejscowości Teltow pod Berlinem.

Na pierwszym rysunku widzimy robotnika odprowadzającego gaz z betonowych rur, na których dnie znajduje się szlam, wydzielający gaz.

Drugi rysunek przedstawia olbrzymi basen, z którego zebrane nieczystości rozprowadzane są po polach.

Trupa tenisowa dla Europy

ZESPÓŁ ZAWODOWYCH TENNISISTÓW POD DYREKCJĄ ZUZANNY LENGLEN

Wszęchwiatowej sławy gwiazda tenisowa, Zuzanna Lenglen, jak wiadomo, w ubiegłym roku postanowiła zostać zawodową tenisistką i za grube pieniądze dawać pokazy swej gry.

Wielkie było z tego powodu poruszenie w międzynarodowych kołach sportowych, ale p. Lenglen nie zwracała uwagi na protesty i oburzenia — i puściła się w objazd Stanów Zjednoczonych, który jej przyniósł kilka milionów franków.

Syła tryumfów i pieniędzy, p. Lenglen przed kilku tygodniami opuściła Amerykę, mówiąc na pożegnanie:

„Nigdy nie żałowałam ani na chwilę, że przestałam być amatorką. Jestem szczęśliwa, bo jestem wolna”.

Po wypoczynku w swojej ojczyźnie, Francji, p. Lenglen projektuje wielką

tour'e tenisową po Europie. Chce zebrać wielką trupę pierwszorzędnych sił tenisowych i za grube pieniądze pokazywać światu, jak się naprawdę gra w tenisa.

Całą wyprawę organizuje jej „manager” — dyrektor trupy i finansowy kierownik — p. Baldwin. Niezwykła ta trupa ma zwiedzić Anglię, Francję, Niemcy, Włochy, Austrię, może Rumunię i Polskę.

Podobno p. Lenglen ma również założyć koła gry tenisowej na Riwierze francuskiej, w Cannes.

P. Lenglen staje się, jednym słowem, najbardziej kosztowną i najlepiej płatną „gwiazdą”, grzebiąc wprawdzie piękną ideę sportu, ale zgarniając pieniądze pełnymi garściami.

Z teatrów świetlnych.

SPLENDID —
„KOCHANKA GWARDZISTY”.

Ameryka od pewnego czasu z amatorskim wystawia obrazy, których akcja rozgrywa się na tle życia rosyjskiego. Widać tu bizantyjskie (niezawsze naprawdę podobne do stylu bizantyjskiego) jest w Ameryce modne.

Akcja toczy się w Petersburgu. Pimabalerina z pochodzenia amerykańka jest naręczona oficerowi gwardji. O względy jej ubiega się wielki książę, który wiedziony zazdrością odmawia zezwolenia na ślub gwardzisty z tancerką. Robi się awantura, oficer obraził księcia, a następnie wraz z ukochaną usiłuje zbiec zagranicę (gdzie jest poszukiwany). Przybywają do Tomsk gdzie właśnie jest spodziewany przyjazd wielkiej księżnej. Tancerkę biorą za księżnę. Przyjęcie, przemówienia, bankiet — i oto nagle zjawia się sam wielki książę, który zachwycony zabawnym zbiegiem okoliczności postanawia wykorzystywać go dla siebie. Znowu komplikacja, bo naręczony się wścieka, a na domiar złego zjawia się rzeczywista księżna. Sytuacja staje się trudna. Książę i oficer spotykają się w szafie, dokąd się obaj schronili — zreżna tancerka znajduje wyjście z trudnego położenia, przez wdzięczność za co książę wybacza oficerowi i zaślubia młodą parę.

Komedję ułożono bardzo zwięźle i wybornie ją wyreżyserowano — Constance Talmadge gra wybornie.

Nad program dawną jest 2 aktowa wyborna farsa p. t. „Figlarny Dyzio”, której bohaterem jest 3 letni brzdąc. Ika.

Apollo. „Kusicielka” — scenarzysta Blasco Ibaneza.

Stylowy. „Robin Hood” z Fairbanksem. Filharmonja. „Gracz w szachy”.

Kino Palace. Monte Santo.

Wodewil. „Ofiara podstępny”.

Kino „Splendid”. „Kochanka gwardzisty” z C. Talmadge.

„Pan” i „Corso”. „Płomienna noc” i „Kobieta z milionami” z Laurą La Plante.

Kinematograf miejski. „Tragedja nieletnich”.

Colosseum. „Student z Pragi” z Konradem Veidtem.

Casino. Premiera.

ZE SPORTU

KRAKÓW A „LIGA”.

Na informacyjnym zebraniu klubów kl. B. i C. w sprawie Ligi 21 klubów zgłosiło akces do PLPN. Po referacie wygłoszonym przez p. Dembińskiego, uchwalono, żeby szczegółowe informacje ligi przelać do klubów B i C-klasowych. Informacyjne zebranie KOZPN, przeciwko Lidze odbyło się z udziałem 32 klubów. KOZPN zwrócił się do klubów z zapytaniem, które z klubów wypowiadają się za czy przeciwko Lidze, jednak żaden klub nie nadesłał odpowiedzi.

POLSCY NARCJARZE NA MISTRZOSTWACH AUSTRII.

Polski Związek Narciarski wysłał na międzynarodowe mistrzostwa Austrii (26 i 27 b. m. w Max-Platenau) następujących zawodników: Lankosz, Krzeptowski, Miotecki, Bujak J., Czech Br., Motyka, Loteczka i Ziolkiewiczowa. W programie bieg 15 km., skoki i bieg dla pań.

ZAWODY BOKSERSKIE O MISTRZOSTWO WARSZAWY.

W dniach 19 bm. (godz. 20) i 20 b. m. (godz. 11) w Ośrodku W. F. (gmach szkoły podchorążych) odbędą się zawody bokserskie o mistrz. okręgu warszawskiego. Do

Belgijski król -- socjalistą!...

Jak wiadomo, Belgia pod wpływem socjalistycznego ministra spraw zagranicznych, tow. Emila Vandervelde'a, pierwsza z europejskich mocarstw postanowiła zrzec się koncesji w Chinach. Ten piękny gest w stronę wyzwalających się Chin wywołał sporą sensację zarówno w samej Belgji, jak i poza jej granicami.

Holenderskie pismo „Telegraaf” przytacza niezmiernie ciekawe szczegóły tego, jak zrzeczenie się koncesji zostało uchwalone na belgijskiej Radzie Ministrów. Król belgijski w tej sprawie napisał list do tow. Vandervelde'a i wypowiedział się w tym liście za zniesieniem koncesji.

Podczas dyskusji na Radzie Min. tow. Vandervelde, w polemice z prze-

ciwnikami swego wniosku, wydobyl list króla i nie zdradzając tajemnicy autora, zacytował z listu tego kilka zdań.

Kiedy ukończył czytanie i list schował do teki, jeden z ministrów konserwatywnych zjadliwie rzucił:

„List ten wygląda mi na artykuł wstępny pisma socjalistycznego. Prześlij go pan do „Peuple” (organ centralny Belgijskiej Partji Soc.).

Na to Vandervelde odpowiedział z uśmiechem:

„Moi panowie, autorem tego socjalistycznego artykułu jest Jego Królewska Mość”.

Wniosek tow. Vandervelde'a, jak wiadomo, uzyskał większość na Radzie Ministrów.

TEATR I MUZYKA

Dzisiaj w teatrach miejskich

Wielki o 8-ej „Beatryks Cenci”

Narodowy o 8-ej „Król Edyp”

Letni o 8-ej „W rajskim ogrodzie”

Teatr Wielki. Dzisiaj po cenach niższych „Beatryks Cenci”.

Jutro, na czwartek abonamentowe przedstawienie, „Złoty kogucik” i balet „Kupała”.

W piątek ku uczczeniu Józefa Piłsudskiego z okazji jego imienia odbędzie się wielkie galowe przedstawienie. Grana będzie „Carmen”.

P. Gryf - Trzeciaki w Operze. Laureat pierwszej nagrody konkursu śpiewaczego Tow. Muzycznego 1911 r. p. Gryf - Trzeciaki wystąpi gościnnie w sobotę 19 bm. w roli Mefista w „Fauscie”.

Teatr Narodowy. Dzisiaj „Król Edyp” (przedstawienie abonamentowe).

Od jutra codziennie St. Przybyszewskiego „Mściciel”.

W piątek o 4-ej popoł. jako w przeddzień imienia Marszałka Piłsudskiego, „Śluby panińskie” dla żołnierzy.

Teatr Letni. Dzisiaj „W Rajskim Ogrodzie”.

Teatr Polski. Codziennie „Święty Gaj”.

Teatr Mały. Codziennie „Jedyny Ratupek”.

Stożeczna operetka. Ostatnie dwa dni „Księżna Cyrkowska”. Z uwagi na to, że teatr Stożeczna Operetka grać będzie tylko do dnia 1 maja, w celu urozmaicenia

repertuaru dyrekcja wystawia tylko na pięć razy świetną operetkę Nedbala „Polska krew”, w nowych dekoracjach z Kazimierą Niewiarowską.

Premjera operetki „Noc bachusowa” odbędzie się w przyszłym tygodniu.

Teatr Cwiklińskiej i Fertnera. Dzisiaj w trzecim dniu taniego tygodnia po cenach od 1 z. — 6 zł. ostatni raz „Potas i Perlmutter”.

Jutro „Tajemniczy Dżem”.

Szopka Cyrulika Warszawskiego na Zamku. Dzisiaj o godz. 5 popoł. udaje się „Szopka Cyrulika Warszawskiego” na Zamek, aby dać przedstawienie dla p. Prezydenta i jego otoczenia.

Na godz. 8-mą wraca „Szopka” do zwykłego lokalu swego w Cukierni Dużej Ziemiańskiej.

Teatr Odrodzonej (na Pradze). Dzisiaj „Le-karz mimo woli”.

Teatr im. Fredry. Dzisiaj „Pod godłem krzyża”, dramat C. Danielewskiego.

Teatr Perskie Oko. Codziennie Rewja „S grzechów głównych”.

Teatr Qui Pro Quo. Codziennie rewja „Byczo jest”.

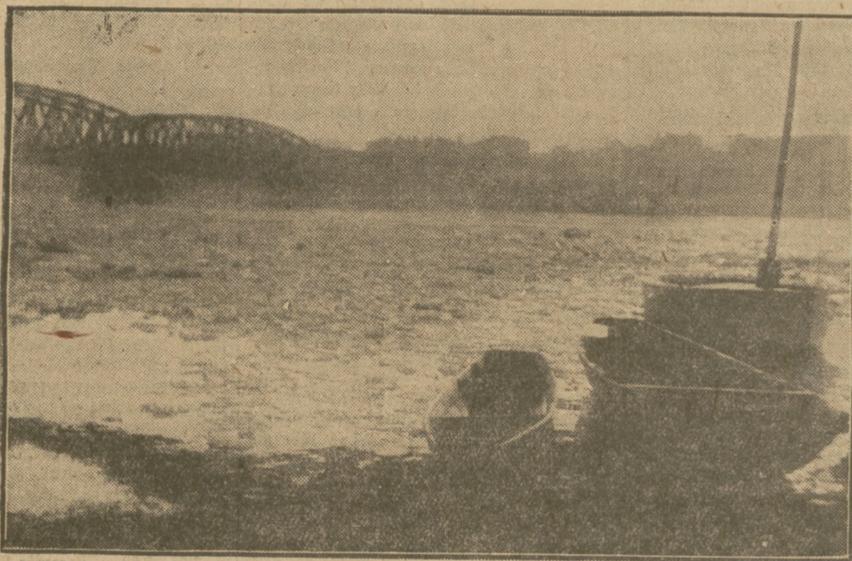
Teatr Olimpja. Codziennie „Bo właśnie w nocy”.

Eldorado. Mozaika p. t. „Licznik na wszystko” w 2-eh częściach (16 odsłonach).

„Nietoperz”. Dzisiaj premiera p. t. „Przeszłość o licznik”.

Z Filharmonji. Piątkowy koncert symfoniczny poświęcony będzie muzyce polskiej. W programie trzecia symfonia Karola Szymanowskiego, w której solo tenorowe odśpiewa p. Adam Dobosz, koncert fortepianowy Ludomira Różyckiego w interpretacji prof. Józefa Turczyńskiego, wreszcie poemat symfoniczny „Step” Zygmunta Noskowskiego. Dyryguje Grzegorz Fitelberg.

„NA ŚWIĘTEGO GRZEGORZA IDZIE WISŁA DO MORZA”

Wisła na wiosnę, kiedy wdół rzeki ruszają lody. Przybór wody z tego powodu jest bardzo znaczny.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 40, za tekstem gr. 15, komunikaty i nadesłane gr. 60, nekrologi gr. 15, drobne za wyraz gr. 15. Poszukiwanie i zafiarowanie pracy o 50 proc. taniej. Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.